

EUGEN ROTARU

Și ce clipe minunate vom trăi!

Ediție îngrijită și prefată de Maria Rotaru
Ilustrații de Ilina Schileru

București, 2021

Cuprins

Opinii critice	5
„Prietenul meu Jack, poetul	7
În loc de prefață	9
Scrisoare în Timp... ..	11
Tinerețea poetului	39
<i>Strofe aproape sentimentale</i>	43
Mi se înalță ruga	45
Se sparge.....	47
Ca și în alte ere... ..	48
Blestem de dragoste.....	49
Nu-mi spune... ..	51
Cere-mi orice	52
Mă dojenește.....	53
Își caută Pământul.....	54
Ochii	55
Măine!	57
<i>Dedicații</i>	59
Cadou	61
Inventar	62
Drumul vieții.....	67
<i>Inspirații, cântece, jocuri</i>	71
Sub soare.....	73
Îmi amintesc... ..	74
Dar mi-e frică... ..	76
Irinel.....	77

Mereu aceleași cuvinte	78
Floarea de foc	79
Prima iarnă	81
Ger	83
Legendă	85
Cheamă copilăria... ..	87
Oameni de zăpadă	88
Hei, omule de nea!	90
Pastel de seară	91
Din iubire	92
Mare Neagră, Mare Albastră	93
Liniște	95
Ascultă!.....	97
Și cum aș fi eu... ?	98
Doruri... ..	99
Reîntâlnire	100
Iulie	102
Cine a născocit iubirea	103
Of, of, of... ..	104
Suflet îndrăgostit.....	105
Te-am iubit, Ioane.....	107
Măi, Ioane	108
Vino, nopțile acele... ..	109
Haide, cântă tu, pădure	111
De-ar ști omul dinainte... ..	113
Maică, măicuța mea	114
Cine poate să-nțeleagă	116
Fir de busuioc	118
De-ar ști omul ce-l așteaptă... ..	120
Cât trăiește omul învață	122
Mândra mea codană	124
<i>Iubiri, înălțări, neliniști...</i>	127

Cântec vechi, cuvinte noi...	129
Zbor	130
Zboară gândul...	131
Albumul	132
Umbre	133
Va fi o zi...	134
Ce m-aș face fără tine	135
Haide, hai!	137
Amintiri uitate.....	138
Și dacă...	140
Ce mult te-am iubit.....	141
Ce bine că omul mai uită...	142
Și să mă ierți	143
Noi nu știm...	144
Ai venit, iubirea mea	145
Îmi amintesc	146
Noi vom fi lumina	147
Vreme, vreme...	149
Tu, numai tu...	150
Vreau să rămâi lângă mine	152
Lasă lumea să vorbească	153
Un vis de dragoste	155
Am chemat iubirii...	157
Dor de țară	158
Niciodată nu mi-ai spus	160
Ce mică-i vacanța mare	162
Cântă-mi, tu, doină!	164
Primăverii, n-ai ce-i face!	165
Marea dragoste	167
Până la sfârșit.....	169
Pentru tine trăiesc	171
Niciodată în iubire	172

Mai spune-mi.....	174
Nu mă vei uita	176
Numai de dragul tău	178
Iubește!	180
<i>Glume vechi, cuvinte noi.....</i>	<i>183</i>
Picături de divertismente	183
O glumă... cu un creion și o gumă... ..	185
Margareta și păpușile.....	187
Bârfitoarele	189
Întâmplător	191
Marius Țicu în concurs	192
Te-am găsit...!?	196
Madelaine	198
Șampanie și caviar	200
Cât de mult te-am iubit, Lili!!!	202
Și ce clipe minunate.....	204
E minunat să ai grijă de-un bărbat!	206
Astăzi la tine am revenit... ..	207
O glumă despre lună.....	208
Copilul și Uriașul	210
 Vremile împlinirilor	 213
<i>Cântece mult cântate.....</i>	<i>217</i>
Cântec de leagăn.....	219
Mama, doar mama	221
Nu voi putea uita niciodată	223
Mă-ntorc cu drag în satul meu	225
Când iubești	227
Mă întreb ce să fac	229
De-ar fi dorul	231
Eu te voi iubi	232
Eu	233

Din atâtea iubiri	235
A fost o noapte cât un an	237
Nu poți uita	239
Niciodată	241
Ne cunoaștem din vedere	243
De ce nu-mi spui că mă iubești?	245
Ce va fi cu iubirea mea	247
Pentru tot ce a fost îți mulțumesc	248
Ce mai vrei azi de la mine	250
Și voi uita... ..	252
Să nu mă-ntrebi	254
Nu plânge, iubito	255
De ce-am pierdut iubirea ta?.....	257
De-aș fi avut cândva	259
Să nu spui îmi pare rău	261
Dau viața mea pentru-o iubire	263
De ce-ai plecat din viața mea?	265
Stai lângă fruntea mea	267
Eu cred în dor	271
Să mori din dragoste	273
Vorbe de dragoste.....	275
Dorul vine, dorul pleacă	277
<i>Din musicaluri și alte picături de divertismente</i>	<i>279</i>
Din musicalul Păguboșii	281
1. Cântecul Păguboșilor	281
2. Cântecul cârciumarului Teofilos	283
3. Cântecul lui Șarpe („Mi-aș dori o căsuță...”).....	284
4. Cântecul ziarelor	285
5. Cântecul hainelor	287
6. Un cântec al Mangelicăi	289
7. Poliția	290

Din musicalul *Misterele Londrei*

(După George Bernard Shaw).....	292
1. Prolog	292
2. Cântecul lui Higgins	296
3. Din cântecele Elizei	298
Vreau să fiu și eu cucoană.....	298
Să moară mahalaua.....	299
Lăsați-mi visul	301
4. Cântecul lui Doolittle – Ce trist mă simt	302

Din musicalul *Moștenirea lui Cadâr* 304

(inspirat după Victor Ion Popa)	304
1. Avem părinți	304
2. Ce-am avut și ce-am pierdut	306
3. Banii... ..	308
4. Ce bine e să fii sărac... în America!	310

Din musicalul *Prostul*

(după Ludwig Fulda)	312
1. Poetul nu se-nsoară niciodată	312
2. Reclama	314
3. Prostia se plătește	316

Din comedia *Așa e teatrul...*

1. Cântecul „Sfintei Treimi”	318
(Director, Contabil, Secretar literar)	318
2. Cântecul Scenografului	319
3. Cântecul Modei.....	320
4. Cântecul Maestrului de lumini	323
5. Cântecul croitorului	324
6. Cântecul Recuziterului	326
7. Cântecul Tâmplarului șef.....	328
8. Cântecul Bătrânului Cowboy	329
9. Cântecul Comentatorului	332

Din piesa de teatru *Întâlnire de gradul IV*

Jocul cu oglinda	333
Mozaicuri.....	334
Telenovele – telenovele... ..	334
Seria I	334
Telenovele, telenovele	336
Seria a II-a	336
Cântecul unui interlop.....	338
Viață de actor	340
Crez de actor	342
<i>Câteva cântece târzii</i>	343
Cântece adunate.....	345
Adio, frate Sașa!	347
Pentru tine dragoste	349
Vorbă veche	351
Vorbe de dor	353
Vise de primăvară.....	355
Numește-mă... iubire!	356
Astă-vară la Soroca	357
De m-ar întreba destinul	359
București, București	360
Destinul	362
Vremea dăinuirii... ..	363
<i>Cuvinte mult iubite</i>	367
Cântec de noapte.....	369
Trăiesc	371
În zori.....	374
Bunule, Pământule	376
Iubirea mea, tu marea mea albastră	378
Fluierașul	379
Eu cred în dragoste	381

Toată viața mea	383
Numai iubirea e cea care iartă	385
Iubirea nu o voi pierde	386
Voi cânta pentru mileniul III	387
Dă, Doamne, cântec	390
Viața merge iubind înainte	392
Păcat că vremea nu mai vine înapoi	393
Mulțumiri	397
Album	399

Mi se înalță ruga

Mi se înalță ruga
Spre liniștea deplină,
Cum se înalță noaptea
Spre marea de lumină.
Aud ce-aduce vântul
Cu lacrima pe pleoape
De-acolo de departe,
De-acolo de departe...
Aud ce-i nemurirea,
Aud ce-nseamnă moarte
Însă nu știu prea bine
Ce-i dincolo de noapte!

Aud ce-nseamnă ură,
Aud ce-nseamnă teamă,
De ce îndrăgostiții
Se caută, se cheamă...
De ce iubim copiii
Și ziua lor frumoasă
Aud ce greu înseamnă
Să poți să spui „acasă”,
De unde până unde
Se-ntinde adevărul
Și cum își despletește
Minciuna tot misterul...

Aud cum vine cerul
De-acolo de departe,
Însă nu știu prea bine
Ce-i dincolo de noapte!

Se sparge...

Se sparge dealu-n munte
Cât poate el de demn,
Ereditar însemn
Că poate să înfrunte!

Se sparge valea-n deal
Și-n munte mai departe,
Orice în două ea desparte,
Iubire, ură, ideal...

Așa înlănțuie natura
Putere de sfidare
De la cel mic la mare
Doar ea știind măsura.

Ca și în alte ere...

Ca și în alte ere
Pământul își cere
Tributul de apă.
Vrea apă și apă.
Fără cuvinte,
Deșertul fierbinte,
Sub piatra ce crapă,
Visează la apă...
Pământul este ulciorul
Zadarnic îi duc dorul
Buzele arse
Și nesățioase...

Doar polii de gheață
În timp se dezgheață,
Oceanul de apă
Pământul îl sapă.

.....
De-a lungul și de-a latul
Orașul și satul
Cer aer și apă
Cer viață și apă.
Apă, atâta apă
Cere acest Pământ!
Apă, atâta apă
Unde să-ncapă
Pe acest Pământ!?

Blestem de dragoste

Doar cu apă vie
Dorul va să vie,
La-nceput de zi
Cu fața înspre miază-zi...

Blestem de dragoste
Rostit cândva într-o noapte,
Blestem chemat, iubit
Ș-apoi blestem urât de moarte,
Blestem în spini de trandafir strivit,
Blestem frumos
Și totuși otrăvit,
Blestem de care n-am putut scăpa
Niciodată...

Cu un ghem fără fir
Și-un cuvânt nerostit,
Cu crâmpie de cer
Și-un Luceafăr vrăjit,
Cu lumină de noapte
Și cu vin ne-nceput,
Cu o stea ce-a căzut
Și nu s-a văzut,
Cu o floare de nufăr
Pe un lac sărat,
Blestemul, de tine, să fie legat!

Cu un vis fără somn
Și cu zori fără zi,
Cu un drum nesfârșit
Ce nicicând nu-l vei ști,
Cu poeme nescrise
Vreodată cuiva,
Cu dovezi de trădare
Ce n-o vei vedea,
Cu-un frumos chiparos
Cu lemnul uscat
Blestemul, de tine, să fie legat!

Nu-mi spune...

Pentru Paul Urmuzescu

Nu-mi spune nimic din ce-ar putea să-mi placă,
Fiindcă m-ai învăța așa și nu e bine.
Păstrează vorba bună pentru mine
Pentru atunci când voi simți inima-mi seacă...

Nu-mi spune nimic din ce-ar putea să doară
Fiindcă ai lovi în dragoste fără să știi,
Reînviind o rană închisă într-o zi
Și niciun suflet nu se naște-a doua oară...

Mai bine taci de două ori,
Căci din cuvintele nespuse
Răsar întotdeauna flori
Rătăcitoare-n vise ascunse...

Cere-mi orice

Cere-mi orice

Dar nu-mi cere dragoste!

.....
Mi-ai cerut dragoste...

... și acum nu știu ce să-ți dau mai întâi,

Dragoste de început

Sau... dragoste de sfârșit!?

Mă dojenește...

Mă dojenește amintirea fecioarelor adulte
Pe care odată mi le-am prins iconostase,
În sânge de amenință, în giulgiuri de mătase,
Cu voia lor, sau fără, făceam să mă asculte...

Eram tiran năpraznic peste vasale goale,
Golite și-năuntru de propriul lor statut,
Eu mă credeam totemul, dar falsul început
Avea să se sfârșească în patul mort și moale...

Mă dojenește acum o amintire sumbră
Pentru că-atunci am vrut o clipă infinită,
Degeaba o alung, rămâne neclintită
Și-mi amenință veșnic efemera umbră...

Își caută Pământul...

Își caută Pământul stele pe care ar vrea să stea,
Dar Cerul are și Pământul ca pe oricare Stea!

Întodeauna a existat și va fi între Pământ și Cer
Nedreaptă, dar totală, nepotrivire de caracter!!!